

dan nogle IT-aktier, der starter i kurs 100, og så styrter de ellers derudad, og så er der en masse penge at hente. Derfor er det et af de emner, der i hvert fald kræver en grundigere undersøgelse.

Så er der hele den der idé med VækstFonden. Det ser jo pænt ud på papiret, men de af os, der ikke er født i går, kan jo huske, dengang Anker Jørgensen turnerede land og rige rundt med planer om ØD og OD. Det her smager jo i ubehagelig grad af det samme, nemlig at man ønsker en central, statslig fond, der nu mere eller mindre – hvis det her ellers lykkes – forhåbentlig skal ind og sidde på store dele af dansk erhvervsliv. Det er vi modstandere af i Frihed 2000. Jeg var personlig modstander af det, da Anker Jørgensen turnerede midt i 1970'erne, og jeg er bestemt ikke blevet mindre modstander af det her i det ny årtusind.

Så er der hele diskussionen om, hvordan man så skal skruer det her sammen. Ja, der skal vi altså være opmærksomme på, at der står i bemærkningerne, at man vil gøre Danmark konkurrencedygtig, og så er vi altså nødt til at skruer et system sammen, som er konkurrencedygtigt, som gør det attraktivt for disse nye, innovative virksomheder at tiltrække nye medarbejdere.

Så skal man også være opmærksom på det, der jo specielt kendes fra USA: at der er medarbejdere, der er parate til at arbejde i 5, 7, 8 år uden egentlig at få nogen særlig løn fra virksomheden andet end at få lov til at arbejde der. Det, de får hver måned, er et stykke papir, hvor der står: Hvis det en gang går godt, så er du rig, min ven. Men den danske fagbevægelse kan slet ikke håndtere, at der er nogle mennesker, der kan finde på at have den livsindstilling. Men sådan er det ude i den store verden, og her er vi altså nødt til at have et sæt skatteregler, der tager højde for det, så vi ikke går ind og ødelægger disse muligheder.

Alternativet er jo ikke, som hr. Aage Frandsen beskrev det, at vi jo kan lade de pågældende få fuld marginalbeskatning. Alternativet er, at virksomheden enten slet ikke bliver etableret eller bliver etableret i et andet land, og så mister vi fuldstændig skatteindkomsten og skatteprovenuet fra den virksomhed både på kort og lang sigt.

Med disse forhåbentlig inspirerende bemærkninger til ministeren glæder vi os til at se et forslag i oktober måned, som er væsentlig bedre, og som vil have en sådan karakter, at det er os, der kan støtte det, og ikke hr. Frank Aaen.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg vil godt sige tak til det betydelige flertal, der har udtalt sig positivt om forslaget. Jeg synes egentlig, at min konklusion efter bemærkningerne her ved førstebehandlingen er, at det var godt, at vi fik en første behandling her, hvad jeg også har hørt flere af ordførerne være tilfredse med. Det er jeg glad for, for jeg synes, at der er sagt en hel del her ved førstebehandlingen, som jeg tror, vi kan have fornøjelse af at dyrke under udvalgsbehandlingen.

Så vidt jeg har kunnet lytte mig til, så er der ganske mange misforståelser i forhold til noget af det, der har været sagt.

Der er eksempelvis hr. Flemming Hansen, der siger, at der med forslaget her er tale om dobbeltbeskatning. Det er der selvfølgelig ikke. Altså det, man beskattes af på det tidspunkt, hvor man får en aktieoption i stedet for en kontant lønudbetaling, er den værdi, den har på det tidspunkt. Når man senere sælger aktien, så er det det, der svarer til købsprisen, vi sammenligner med, og man beskattes på samme måde af den værdistigning, der er sket siden da, som hvis man havde købt en aktie. Derfor er der i sagens natur ikke tale om dobbeltbeskatning. Var det tilfældet, så mener jeg, at kritikken havde været ganske berettiget, men da det er en misforståelse, er den ikke berettiget.

Så er der flere af ordførerne, der har refereret til nogle af høringssvarene. Flere af ordførerne har tilsluttet sig høringssvarene, men det er jo ikke ganske usædvanligt, når man spørger nogen, at de siger, at de gerne vil have en lempeligere beskatning end alle andre, og hvis det var sådan, at Folketinget eller Folketingets skatteordførere skulle imødekomme den slags ændringer, hver gang de blev rejst, så ville jeg sige, at det blev svært at få penge i kassen.

Det her forslag er et forslag, der ikke bliver solgt eller præsenteret under overskriften store skattelettelser. Det er et forslag, der har til formål at imødekomme en kritik, der har været rejst her i Folketinget og fra en række virksomheder; ikke mindst vores IT-virksomheder, vores innovative virksomheder, der siger, at de har likviditetsproblemer i forhold til, hvornår skatten skal betales. Det er det, vi har løst her.

Og her kommer også en misforståelse ind, så vidt jeg kunne lytte mig til det, hr. Kim Behnke sagde. Han sagde: Men hvad nu, hvis det er sådan, at den her aktie nu ikke stiger i pris, men falder i pris? Jamen det er jo en del af ideen i det her. Lad os slå fast, at det, vi står med her,